

Hétfői

Friss Újság

Független politikai és közgazdasági hetilap

Nem kérdés

az, hogy ezuttal e hasábon magunkról lesz szó. Az újszervezés után megerősödött lapunk iránt olyan intenzív lett Szatmár, Nagybánya, Nagykároly, Sziget közönségnek az érdeklődése, hogy ennek a leszögezése már kiemelkedik a kiadói hivatali kommunikáció szürke soraiból.

Bátran mondhatjuk azt, hogy missziót töltünk be ennek a városnak a közéletében. Nem vetjük el a súlyt akkor, amikor leszögezzük azt, hogy lapunk fontos szerepet visz ebben a hirtelen megnagyobbodott városban. Ismételjük ezeknek az elismerjük, kissé talán szerénytelen soroknak a megírására éppen a közönség lelkes támogatása ösztökél. Ez adja kezünkbe a tollat és emiatt arrogálunk mi is jogcímeket arra, hogy bátran harcba szálljunk, ha a közérdek és ennek a jobb sorsra érdemesebb városnak az érdeke úgy kívánja.

Nem ígérünk és a vásári dobort nem ütjük. A lapunk amellett, hogy az eseményeket hű tükörben fogja adni, egyúttal kommentálni fogja mindazokat az eseményeket, amelyek erősebben érdeklik ennek a városnak a közönségét.

Most őszintén, az olvasóval kezelt fogva meg akartuk köszönni a bizalmat és a lapunkhoz való lelkes ragaszkodást.

A bizalommal nem fogunk visszaélni és azt úgy fogjuk kamatoztatni, hogy a közönség érdekeit fogjuk megvédeni minden áron.

Milliókra rugnak az adóhátralékok

*A város ipara és kereskedelme a csőd előtt
Tavasszal egy csomó üzlet csődbe megy,
de a legfontosabb a park elkészítése*

(Szatmár. márc. 27.) A súlyos közgazdasági viszonyokon kívül olyan krízis előtt áll az erdélyi ipar és kereskedelem, hogy hasonló krízisre még nem volt példa a közgazdasági annalekben. A városi háztartás, amelynek büdzsáját a lakosság fizeti, már egyedül elegendő volna arra, hogy súlyos teher nehezedjék az adófizetőkre. Ehhez hozzájön még az állami adó a sok taxa, úgy hogy nem lehet csodálkozni azon, ha egyszer arra ébredünk hogy a szatmári kereskedők csődbe jutottak.

Beszélgetést folytattunk a — szatmári kereskedelem és ipar viszonyairól a szatmári kereskedelmi élet egyik vezérfőjével.

— Az egyik kereskedőnek 38.657 leit kellett csupa magánzorgalomból fizetnie, hogy így ne mondjam, önkéntes adakozásként mert a városházán úgy határozták, hogy kiaszfaltirozzák a főbb utvonalek utasait. Kiskereskedőket addig nógattak, amíg azok is egy-két ezer lit fizettek az aszfalttirozásra. A jelenlegi permanens bizottság ideális magaslapon áll olyan tervekkel foglalkozik hogy én aki már ötvennegyedik éve iszom ezt a rossz szatmári vizet, büszke kezdek lenni szatmári voltomra.

De drága jó vezető uraim, nemzetiségre, vallásra való tekintet nélkül, itt nagy baj van. A tervek azok még hagyján, azok legfeljebb arra jók, hogy a kaszinóban elpipázgassunk fő-

löttünk... Uram, mi földhöz ragadt szegény emberek vagyunk, miugy fizetjük, vagyis fizetnénk az adót, mint a köles, nekünk úgy óvatolják a váltóinkat, mint a parancsolat, bennünket úgy látogatnak az adóvégrehajtók, mint ha azok háztűznézőbe járnának hozzánk és most még arról is kell gondoskodnunk,

hogy ki legyen az üzleteink előtt aszfalttirozva az uttest. Mert ugyilátszik az a fontos. A piachól angol parkot csinálnak, a piacot elhelyezik és a piacon lévő kereskedők még azt a kis szerdai forgalmat is elvesztik.

—Nincsen itt mit sirjunk. A város kereskedelem ipara csőd előtt áll és tavasszal nagyon sok üzlet fog csődbe menni. Egy vigasztal bennünket. Az hogy ha elkészül az angol park a Főtéren, a kereskedő ki fog állani a bolt-ajtóban és szívni fogja a park felől áramló friss és ozónus levegőt.

—Ebből is meg lehet élni.

A károlyi gőzmalom megbírságolása koholmányoknak bizonyult

Hivatalos helyről nyert információk

(Szatmár, márc. 27.) Lapunk március 13 iki számában közöltük nagykárolyi tudósítónk jelentését, mely szerint a nagykárolyi gőzmalom 23 millió lei pénzbírsággal sújtották a hatóságok, mert mint tudósítónk állítva, korpa helyett nullás lisztet akartak átszállítani a határon. A hírt mi szigorú fenntartással közöltük és még a szándékától is távol állottunk annak, hogy a hírek hitelt adjunk, mindaddig míg a hivatalos helyekről nem információldhatunk. Lapunkat vasárnap adjuk ki és vasárnap lévén nem volt időnk kellően meggyőződni a hír valódiságáról. Most azonban kötelességünknek tartjuk kijelenteni, hogy mint az elmúlt számunkban írtuk, a szigorú fenntartással közölt híremendemondának, koholmányoknak bizonyult. Meggyőződöttünk a vámnál és kérdést intéztünk ebben az ügyben Florian vámfőnökhöz is, aki a Nagykárolyi Műgőzmalommal kapcsolatban semminemű csempészési kísérletről nem tud. De egyébként is ez a nagykárolyi Műgőzma-

lom Északrománia legrégebb vállalkozásai közé tartozik, ahol a kereskedelmi tisztesség és szolid vezetés erős tradíciókon nyugszik.

Éppen a közérdeknek vétünk ezuttal becsületbeli szolgálatot teljesíteni akkor, amikor a Nagykárolyi Műgőzmalomról fenntartással közölt híreinket megcáfoljuk és annak közlése miatt mi — saját iniciatívánkra — legmélyebb sajnálkozásunknak adunk kifejezést. A magunk részéről, reputációk érdekében minden lehető megtettünk. Nagykárolyi tudósítónktól, aki a koholmányoknak falult, a tudósítói jogot máris elvettük.

Színház A múlt heti vendégszereplés, Zöldhegyi Anna három fellépése teljes sikerrel járt. Dr. Erdélyi Trajáné Bob hercege is lelkes őszinte tapsokat aratott Vasárnapeste Lendvay Böske tartja jutalomjátékát a Dolly címszerepében. A jövő hét szencziója Lengyel Irén a cluji Magyar Színház kiváló primadonnájának vendégjátéka.

A z A pollóban

Vasárnap, hétfőn **Maharadzsa gyöngye** Gunnar Tolnaes jubileumára pazar kiállítással felvett világláger

Doktor uraim, csak egymásután!...

Amikor az orvosok egy kuruzsló segítségét kéri. - Itélet, amely egyes orvosokat is elítél

(Szatmár, márc. 27.) Goldglancz bácsi, a vetési csoda-orvos már a hetvenedik élet-évét tapossa és most a szatmári törvényszék ötezer lei pénz-büntetéssel sújtotta azért, mert mint az ítélet mondja: „orvosi képzettség nélkül rendszeresen fogadott betegeket, orvosi tanácsot adott és derűre borura recepteket adott”.

Segeény, jó-öreg Goldglancz bácsi védekezett, mint egy fiatal gyermekgyilkos anya, kétségbeesetten rugkapálódzott az ítélet ellen és arra hivatkozott, mikor már látta, hogy sorsát, az ítéletet nem kerülheti ki, hogy

diplomás orvosok utasították hozzá a betegeket sőt még azt is mondta, hogy orvosi engedély és kérelem nélkül nem is gyógyított

Goldglancz bácsi vallomása megdöbbentő konsternációt keltett a szatmári orvosok körében. Dr. Papp Zsigmond megyei tisztii főorvos Goldglancz bácsi vallomásában kételkedett és ezt mondta:

„Megdöbbent Goldglancz vallomása. Nagyon szomorú és törvényellenes de semmi esetre sem biztosít büntetlenséget. Kétségenkívül szomorú tény, hogy vannak orvosok, akik a diplomájuk hitelességével és megbízhatóságával vértézve hozzájárulnak a babona és a balhit terjesztéséhez”...

Goldglancz bácsi őszintén bevallott mindent. Elmondta, hogy neki az orvosok nem hagytak békét. Azok küldték az epilepsziásokat, a tüdővészesekeket a megmenhetetlen alkoholistákat hozzá. Goldglancz bácsi még az orvosok neveivel is szolgált. A legtöbb izben dr. György Oszkár küldte hozzá a betegeket, de a súlyos orvos-etikai bűnölést elkövette még dr. Liszer Lajos, dr. Lengyel Sándor és dr. Göbl avasujvársi kór-orvosok is.

Goldglancz bácsit nagy bűn végeredményben nem terheli. Az ő naiv kuruzslását erkölcsileg finanszírozták neves orvo-

sok. Ő békében, háborítatlanul akarta leélni a nyugodt öregség kedélyével megaranyozott életét. Különben is ingyen gyógyított, legalább is nem lehetett bizonyítani egy esetet sem, hogy a kuruzslásért pénzt vett volna el a betegeitől. A betegek nagyrészt orvosok küldték hozzá. Tehát vitánkívüli, hogy az orvosok is támogatták az ő kuruzslását. Orvosi aprobálással kuruzsolt Goldglancz bácsi és ezért nem érti ő az egészet. Hát ha jó voltam gondolja magában az öreg csodaorvos, György Oszkárnak, hát miért ne legyek jó a betegeimnek,

hát ha jó voltam egy kolozsvári klinikai tanársegédnek, miért ne legyek jó a Törvénynek?

A törvénynek bizony nem volt jó Goldglancz bácsi orvosi sarlatánsága. Elítélték ökelmét annak rendje és módja szerint. A doktor urakkal van egy kis bibi. Milyen jogcimen támogatták Goldglancz bácsit a kuruzslásban? Milyen jogcimen?

Doktor uraim, a naiv és beteg, a raffinált és egészséges közvélemény szeretné tudni az okokat. A közönség kíváncsi az indokokra, hiszen az elhangzott ítélet egy icurka-picurkát önöket is éri.

Nyilatkozatokat várunk. Ekszkuzálásokat, kimagyarazgatásokat. Doktor uraim, csak egymás után nyilatkozzanak.

Nehogy megrendüljön a hitünk az orvostudomány mindenhatóságában.

Szívek harca a strandon

*Avagy az időelőtti szerelem a kabinokban
Kabintolvajok helyett kabinromeók*

(Szatmár, márc. 27.) Jaj, istenem, de szégyeljük magunkat. Megint, egy olyan történet, amelynek a hallatára elpirulunk és jó-öreg moralisták módjára megcsóváljuk a fejünket. Ez is kellett ebben a nagyon szomorú világban.

Az eset a következő: A rendőrségnek tudomására jutott, hogy a Szamosparton a strandon randevuznak. Fialat pároknak, korzózva a város főterén eszükbe jut, hogy meg kellene nézniök a strandot, a tavalyi lázas álmok ragyogó megvalósulásának színterét, a tavalyi... hó helyét. Ki is mennek, megnézik a kabinjaikat, meggyőződnek arról, hogy minden a helyén van. Minden. Csak egy-egy van baj. A szívvel. Azzal a nyughatatlan jószággal. Na, persze, itt a tavasz és ez mindent érthetővé tesz.

Tekintettel arra, hogy öregek és rosszmájúak vagyunk, irigyek és erkölcs csöszők, hát megírjuk ezt a moral-riportot. Isten legyen nekünk irgalmas. Esténként a Szamosparton kettesben sétáló párokat látunk menni a strandok irányában... A nyomozás szerint egyesek elérkezettnek látják az időt, hogy megnézzék nem lopták el

a télen kóbor cigányok a kabinokat? Ezek, akik erről meg akarnak győződni, rendszerint fiatalok és mindig páronként mennek erről meggyőződni. Mi kissé időelőttinek véljük ezt a szerelmet és különösnek tartjuk, hogy mostanában — mégis — kulccsal menjenek ki egyesek meggyőződni arról, hogy nem-e lopták el a kabin...

A kabin nem lopták el. A fiatalokat megnyugtatjuk és a szülők figyelmét ezután hívjuk fel, hogy vigyázzanak a kabin-kulcsra.

Tartsák lakat alatt.
Lakat alatt.

Mi ez kérem?

Tulajdonképpen hol vagyunk? Avagy talán ebben a nemes városban minden szabad? Itt senki sem törődik az adófizető polgár testi épiségével és drága egészségével?

Mégis csak botrányosan hallatlan, hogy a városnak ha nem is a kellő közepén de még mindig a lakóházak között disztelenik és büzlök a Tót Jancsi gödre. És ha már büzlök, meleg-ágya lévén a fertőző bacilusok milliárdjainak, miért kell ezt a

szabadjára hagyott járvány fészket még mesterségesen is fejleszteni és tökéletesíteni, ezer meg ezer ember élete veszélyeztetésére.

Tiszteletteljesen ajánljuk a főorvos ur és az illetékes hatóságok figyelmébe, méltóztatásnak a törvény teljes szigorával odahatni, hogy a Tót Jancsi gödrével szomszédos szesz és pálinka főző gyár, az ugynevezett cefrért és gyári moslékot ne eresse a nyílt utcára.

Rettenetes az a penetráns bűz ami ennek a cefrének a nyomában orrfacsarintóan megfertőzi egy egész városvégnék a levegőjét. Addig is, amíg a Tót Jancsi gödrének vajdó sorsa a városrendezés százféle tervei között jobbra vagy balra eldől, talán a közegészségre való tekintettel több gondot lehetne fordítani a legelőbbi hatósági rendszabályok betartására.

Éppen ideje volna, ha ennek a személtelnek a helyén menél sürgősebben felépítenék az új sporttelepet.

Tavaszi van

Nemcsak a hivatalos naptár szerint, de valósággal is. Zuhogó napfény ömlik és árad a márciusi meleg ragyogásban. A Dácia előtti korzón az új tavaszi divat sétál végig, hogy a kalaptól a cipőig bemutassa mind azt ami szép és drága. A cipő! Ez az, ami a legtöbb gondot okozza úgy a dámák mint a férfiak szívében. A cipő az ugyanis, amely a legelegánsabb és a legsikkesebb még akkor is, ha nem Párisban készült. Egy séta a szatmári cipős boltokban, mindenkit meggyőzhet arról, hogy úgy az árák, mint minőség tekintetében a legdivatosabb cipőket Klein Dezső Strada Stefan Cel Mare (Kazinczy-u.) 2. dusan felszerelt és teljesen átszervezett raktárában vásárolhatunk. Vétel kötelezettség nélkül tekintse meg a cég szebbnél szebb luxus és strapacipő raktárát.

Lakást keresek két vagy egy szoba konyhát, feltétlen nagyobb fás udvarral esetleg kert használatlalt. Ajánlatokat a kiadóba kérek.

Az Urániában

vasárnap és hétfőn **Maresa Katonája** vidám katonai operett Harry Lidtkével és Xénia Desnyvel a főszerepben

Beszélgetés a szibériai garnizonskommandanttal

Szatmár Erdély számottevő irodalmi gócpontja
Markovics Rodion pongyolában

(Szatmár, márc. 27.) Lassan-lassan Szatmár kezd híres város lenni. Ami pedig a kultur-megnyilatkozásokat illeti, azokban az erdélyi relációkat véve alapul, egyenesen vezetősze-repre van predesztinálva. Szatmáron a sok neves festőművészen kívül nagyon sok író tartózkodik. Itt laknak Reismann Irma, K. Kovács Gizi, Faragó Mancsi, a költőnők, Pakots Károly, Dsida Jenő, Dr. Pruzsinszky, id. Szabados Ede, költők. Az orvosi és jogi szakirodalomnak is számos tollfor-gatója lakik Szatmáron. Az iro-dalmat pedig igazán sokan képviselik Szatmáron. Itt van Dénes Sándor, aki hajdanában no-vellákat írt, a régi Magyaror-szágon a humor irodalmának volt hivatott művelője. Itt la-kik dr. Hermann Lipót, most ügyvéd, valamikor jónevű köl-tő volt, a költeményei meg is jelentek. Itt van Olasz páter, a harcos jezsuita, az erdélyi Ban-gha. Itt van Vidor Gyula, aki már két szindarabbal rukkolt elő, sőt egy novellás kötete is megjelent.

Most pedig az irodalom hori-zontján imponálóan bontakozott ki Markovics Rodion alakja. Markovics Rodion, aki orosz fogságból került Szatmárra, ele-inte ügyvédi prakszist folyta-tott, de hamarosan ráfanyarod-tott a klienseknek való udvar-lásra és a keresetek helyett az irodalommal kezdett behatóan foglalkozni. Ujságíró lett és ma már az egyik előkelő kolozsvári lap folytatásban közli egyik regényét, a Szibériai Garnizont, Markovics hadifogoly életének művészi tollal megírt történe-tét. A regény lebilincselően ér-dekes. Több persze a regény-nél, mert szívet markolóan pa-cifista hang rezeg a sorok között. Szatmár házi ügyévé avatta a Szibériai Garnizont, Markóvi-csot uton-utfélen megszólítják, hogy Jegest ne hagyja elpusz-tulni, minden plenklérért kár. Érdekes, a férfiakat érdekli ez a regény. A férfiakat, akik bi-zony nem nagyon szeretik fol-ytatásokban olvasni a regényt. Ma mindenki a gazdasági szá-zadossal szimpatizál. Nagyon megharagudnának Markovicsra

a Viktóriában, ha a gazdasági századost például egy önkén-tessel megpofoztatná. Szatmá-ron, de bizonyára úgy vannak ezzel más városban is, a csu-kaszürkébe öltözött kaionák sorsa — Markovics tollával me-gírva — nagyon érdekli az em-bereket.

— Látod — mondja Rodion — a regényem a sztoikus 'isko-la győzelmét igazolja. Nyugod-tan látni a dolgokat, sohasem elhamarkodni valamit, ez a fi-lozófia győz. A regényem, nem tagadom, a lelkem. A szívem. Mert a Garnizonban én játszom a legszomorubb szerepet. A leg-fájdalmasabbat. Blattfusszal ki-mentem a frontra és nem tud-tam forsiflosan szalutálni, de láttam, égő szemmel láttam. Mindent láttam. Az übersvung-om mindig rosszul állott, de hajnaltájban, amikor a fogoly-vónat röptett bennünket Szi-béria felé, Baudleirra és Kosz-tolányira gondoltam. Mindig láttam és mindig látó szemmel láttam. Regényem tartalma? Nem tudom. A célja pacifizmus, em-berszeretet, hogy ha a fiam fel-nő és miután meguntá már hallgatni rádióan a milánói Scala-opera előadását, megkérdezi tőlem:

— Apa te benn voltál az 1914-es világháboruban?

— Én azt felelhessem:

— Benn voltam fiam a hábo-ruban és megvédtém az osztrák-Magyar monarchiát. Meg-védtem I. Ferencz Józsefet és a kapcsolt területeket. Bátran harcoltam. Oroszlánként küzdöt-tem...

Ilyeneket mondanék a fiam-nak és úgy szégyelném maga-mat, mint egy most feltámadt ősember, akinek például a gra-mofont megmutatják...

Eddig tartott a beszélgetésem Markovics Rodionnal. Amikor Markovics észreveszi, hogy én a szavait feljegyzem, elpirul, mint egy kisleány, hozzám jön és megkér, hogy ne írjak róla semmit, hogy ő szégyelni fogja magát a volt kliensei, a pineé-rek, a kollegák előtt, őneki hagyjak békét, ő nem egy köz-igazgatási vezérfelügyelő, aki interjút ad, ő nem szerény, de ne bántuk egymást, mit fog szólni a familia, amely olyan büszke volt az ügyvédi diplo-mára. Nagyon megkért, hogy ne írjak róla. Egy szót sem.

Megígérttem neki.

Berger Marcel

Huszonnégy károtyi sertés kálváriája...

Aki husz perc alatt százezer leit keresett
Hogy kötnek üzleteket Nagykárolyban?

(Nagykároly, márc. 27.) Tudva-lévő, hogy Nagykároly az ex-portörök városa és ép ezért az exportörök közt kiméletlenül nagy a verseny. A sertés ex-portörök közt az alábbi histo-ria történt:

Fekete Mihály régi bevásárló vasárnap a vidéken huszon-négy darab kövér sertést vett meg, azzal a biztos tudattal, hogy azokat a következő napi helvítésáron valamelyik exportörnek átadja jutalékának be-számításával. Sikerült is még a bevásárlási napon a sertéseket ifj. Mihálka Józsefnek eladnia. Másnap reggel a sertésvásá-ron az eladók mind felhajtót-ták a sertéseiket. A városi má-

zsán lemozdították és a lemér-legelés után Mihálka minden egyes sertés súlyából öt kilót akart levonni. Ezt a kikötést Fekete nem ismerte el s mi-után Mihálka ragaszkodott, e l. vonáshoz, Fekete a kötést jo-gosan felbontottnak tekintette és a sertéseket Bokor és Sche-fler szállítóknak adta át, kik a járlatok szabályszerű átiratása után, a sertéseket az eladóknak ki is fizették, a sertéseket saját telepük felé irányították. Út-közben azonban szemben talál-ták magukat a rendőrség em-bereivel, kik a sertéseket nem engedték tovább és azokat el-hajtották Mihálka lakására.

Az úgy azonban nem ment

simán úgy, hogy a másnap tárgyaláson bocsánatkérések közt a rendőrfőnök a sertése-ket jogos tulajdonosának: Bokor és Schefflernek adta át. Így vég-ződött a Nagykárolyi export-örök harca.

Érdekes üzletről beszélnek Nagykárolyban, jobban mondva mosolyogva kommentálják az emberek az alábbi üzletet. A Király-kávéházban egy asztal-társaságban a Weisz testvérek egyik beltagja ifju Mihálkának kétszáz darab süldöt ajánlott harminc leies árban. A beltag, akinek a nevét diszkrétan ke-zeli a társa, azt kötötte ki, hogy Mihálka köteles husz perc alatt kétszáz ezer leit letenni a kávéházi márványasztalra. Mihálka a fel-tételeket elfogadta és már

tízperc alatt
letette az asztalra
a kétszáz ezer leit

A költést ezzel perfektuálták. Ajánlattevő ötölt-hatolt, hebe-gett, dadogott, majd sápadtan kijelentette, hogy nem vette komolyan az üzletet.

Mihálka nem tágitott, ragasz-kodott a kötéshez és közjegyző-höz ment az üzletkötésnél je-len volt tanukkal.

Főlősleges mondanunk, hogy Mihálka husz perc alatt mint-egy százezer leit keresett, mert a süldök mai ára 36-34 lei közt váltakozik.

Női
közimunkák
Himző előnyomda,
Rövidárúk
ENGEL BENŐ
Str. Lucaciu (Hám János u.) 10

NAGYBÁNYÁN
A legjobb és legolcsóbb
כשר kóser házi koszt
GRÜNFELD NÉL

Akarja Ön
hogy a hirdetése
eredményes legyen?
ugy hirdessen a
Hétfői Friss
Ujságban

Mi ujság?

A „HÉTFŐI FRISS ÚJSÁG”
szerkesztősége és kiadóhivatala:
Szatmár, str. Gh. Sincai 5.
Főszerkesztő: PÁLOS ISTVÁN
Felelős szerkesztő:
BERGER MARCEL
Nyomja:
a Hirsch nyomda, Satu-Mare.

Évfordulón (Reflexiók)

Néhány leírt olaj, egy piszlálókis mécses és ezzel el is van intézve a régi emlék, szerelem, meghitt esték, sóvárgó napok, a feldőzött lányság, a hitvestársi viszony és éljük tovább az életet, mintha mi sem történt volna, a másikkal az újabbat: a fiatalabbal, a testvérrel és jámbor arcot vágunk hozzá, igaz hűséget fogadtunk egymásnak örökre, a sirig, mindkettőnk sirját, nem is a pap előtt, hanem még Clujon, a Bocskay-téren a hársfák alatt, meg itt Szatmáron újra egynehányszor a Kossuthkeriben, meg később a közös kis hónapos szobában, de muszáj volt, a gyerek miatt, szegény kis árva miatt, akit pedig a valóságban ott dédelgettek a drága jó nagymamánál. És közben durva vágygylal és nyúlás szájjal gondoltunk az újra, a testvérről és megcsaltuk a halottat, meg a kis élet mert nem a sorrendben utána következni választottuk, hanem a harmadikat, a megfigtalabbat, még kíváncsiságot és az embereknek port hintettünk a szemükbe, hogy ez jobban hasonlít hozzá, a halotthoz. És az emberek büszkéek voltak, ránk, hogy milyen fájós szívűek is vagyunk, milyen szépen áldozunk a felejthetetlen halott emlékének, de különösképpen, hogy beárítjuk, respektáljuk a szép szokásokat, amelyeket a keletről hoztunk magunkkal. Azt azonban szűk látókörükkel nem látják, hogy ugyancsak az a keleti hagyomány, amely megengedi ezt a farizeusi gazemberséget, egyáltalán megbélyegzi a hülsen férjet, örökre kipurancsolja a halott asszony sirjáról mint egy kutyát. Elnézi, hogy a javakorabeli férj, amint ez a napokban meg is történt a nyolc árva ürügye alatt a 17 éves sógoranjével álljon össze de meg is van róla a maga véleménye. Ha nincs elég ereje és bátorsága ahhoz, hogy ő is utána menjen, vagy ha a társadalom nem tud felemelkedni az ausztráliai erkölcsi nivóra, hogy eljárjon a holtomiglan holtodigán megszegőivel szemben, ám egyen, ha az ásó kapa csak üres rázis volt, tessék ott a testvér, a 17 éves vagy még annál is fiatalabb, kezdheted újra, kéjeleghetsz tobzódhatsz, csak 8 napig maradj nyugton, aztán kilőrhetsz belőled az állat, az első fűszál kikelését sem kell a friss sirhal-

Hogy mutatták be Nagykárolyban a Dunakeringőt?

(Nagykároly, márc. 27.) A nagykárolyiakat is abban a kiváltságos helyzetbe juttatta a sors és Szepessy igazgató, hogy az egykori megyeszékhelyen is bemutatták a moziban a Dunakeringőt, ezt a maga nemében valóban páratlan filmet. A film kísérésére egy alkalmi énekkart is beállítottak épugy mint Szatmáron. Minden nagyszerűen ment, de a nagykárolyi közönség mebotránkozással vette tudomásul, hogy a Dunakeringő bemutatása alkalmával az alkalmi énekkar a „Jupajáda”, „Jupajáda” kezdetű trágár dalt énekelt. Ez a szennykuplé egyenesen frappírozta a jó

nagykárolyi közönséget. Többen ott akarták hagyni az előadást, voltak olyanok, akik azonnal kifejezést adtak elégedetlenségüknek, mert ennek a kuplénak, amelyet a kedves énekkar előadott, olyan szövege van, hogy azt öreg békeidőben a katonáknak csak a városon kívül volt szabad dalolniuk.

Szepessi moziigazgató eleget akarván tenni a közönség óhajának, elhatározta, hogy ezentul, ha film kísérésére alkalmi énekkarra lesz szüksége, akkor az eléneklendő kuplékat cenzuráztatni fogja.

Bárki is legyen az énekkar vezetője...

mon bevárnod, a megtépett, kabátot azonnal felcserélheted a völegényi frakkal az egy évet, de még a harminc napot sem kell kitöltened — de a halott az szent — attól tartsd magadat távol, előtte többé nem mutatkozhatsz.

Piszlálók a mécses, évről-évre halvánul a fénye, jövőre tán még meggyújtjuk, de aztán ki tudja az emlékek ezt a kis áldozását is beszüntetjük és teljesen kialszik a fénye...

Lőwenkopf Kálmán

Leletlen gazemberek megpróbálták egy szánalomreméltó szívbeteg sulyos beteg embert akit szombaton este a Cooperativa előtt idegroham fogott el. A járdán görcsökhöz vonagló szerencsétlen Várva Jánosnak hívták a Kath. Legényegyletben szolgált mint hetes. Mialatt irtózatot kinok között szenvedett, zsebéből háromszáz leloptak ki. Az amugy is szegény szolgálégény most keservesen siratja néhány megtakarított lejét minden vagyonát.

Az állam átvette a máramarosi sóvasutakat. Szigetről jelentik: A Monitorul Oficial legutóbbi száma közli az államnak a máramarosi sóvasutal kötött konvencióját. Eszerint a román államkincstár 217.000 svájci frankot készpénzben és 8630 fontsterlinget pedig állampapirokban fizetett a részvénytársaságnak a máramarosi sóvasutakért. A sóvasut személyzetét február elsejével a C. F. R. kötelékébe felvették.

Budapesti nemzetközi vásár megbízottja a Gyáriparosok, és munkaadók Szövetsége. Tűzoltó lak-tanya.

Stern bácsi ötven éves jubileuma. Este, amikor felgyulnak a Viktória-kávéház csillagai, amikor a szórakozni vágyó közönség zsufolásig — megtölti a Viktória-kávéházat, egy fiatalosan mozgó, de őszbaju ember vonja magára a figyelmet. Stern bácsi pincérkedett Budapesten, Bécsben, Prágában és a régi — Magyarországon — ahogy ő mondja „minden valamire való” városában. Ötven évig pincérkedett és amint az öreg, kiérdemesült generálisokat — Grácha helyezik penzióba, — úgy a kiérdemesült, derék becsületes pincérek Grácha — egy-egy jó gardero. A hányatott pincérsors — mely a jókedélyét jobban-rozban sem hagyta el — fogja ünnepegni május 20-án ötven éves jubileumát. Mi már előre gratulálunk a pincérek do-nek, Stern bácsinak. (X)

Ne kérjük, hanem jogosan követeljük mert jogunk van hozzá

hogy, pénzünkért minden jobb étteremben a valódi

Cell-sört

kapjunk. Ne járjunk olyan étterembe ahol a CELL-SÖRT nem kapjuk, hanem csak azokba az éttermekbe járjunk, ahol

CELL-SÖRT

kapunk. Ezekben az éttermekben ne csak kérjük, hanem a leghatározottabban követeljük a

CELL-SÖRT

SOHA

ilyen olcsó árban nem fog cipőt vásárolni

Siessen az

Astra

cipőgyár Str. Cuza Voda (Eötvös ucca) 6, szám alatti lerakatába, hol 40%-os árkedvezmény mellett vásárolhat.

Női fél és egész cipő már Lei 295-től kapható

Férfi fél és egész cipő már 525 Leitől kapható.

A mindenki által elismert
Hofherr Schrantz & Clayton Shuttleworth RT.

gyárlmánu cséplői, traktorjai és egyéb gazdasági gépeknek Szatmár és Szilágy megyére szóló kizárólagos képviselete reám lett ruházva ugyancsak az egész Romániára szóló minden igényt kielégítő és a legrosszabb utakra is alkalmas

PRAGA

automobiloknak teherautóknak és autós busoknak, továbbá a világmarkás

motorkerékpároknak a vezérképviselőt nyertem el Ugy az autó valamint a motorkerékpárokból állandóan raktáron tartok, melynek megtekintését minden érdeklődőnek szíves figyelmébe ajánlom

Roóz Imre Satu-Mare

Strada Cuza Voda 2.

és számtalan angol versenyeken több első díjat nyert birminghami
NEW-HUDSON